

דיני ממונות בשלישה פרק ראשון סנהדרין

י"ט א מ"י ז"ל מהלכות
סנהדרין הלכה ג
והלכה י'
[מלון לה:]

כ ב מ"י ז"ל מהלכות
סנהדרין הלכה י'
סמך ע"פ לו ע"ש ע"מ
ק"ט ג ע"פ כ:

כא נ מ"י ז"ל ע"ה
הלכה ח סמך ע"ס
ע"ש ע"ס ע"פ א:
כב ד מ"י ז"ל ס"ג מהלכות
סנהדרין הלכה ח סמך ע"ס
ע"ש ע"ס ע"פ א:
סמך ל ע"פ א:
מ"ט א ע"פ א:

מ"ט א ע"פ א:

2 פ"ק ד' (2)

2 פ"ק ד' (2)

מ"ט א ע"פ א:

"כ"ו מ"ט א"

רבינו תנאל

וקשטין חבלות דגופו
לחבלות דסמטו וקסבר
ע"כ פ"ד ש"י
כתוב כ"ן ופ"י
הלכות דכתיב ב"ר א"ר
כ"כ ת"ל א"ר ע"מ ונ"י
וכ"כ ב"ן כל ס"ה
שכתוב בפ"ח ואלה
הפסחים שערבין ה'
וכי כתיב אלהים אברותי
כתיב א"ר הוראת
הלכות צ"כין ג'
סמךין ס"ד א"ר
רבנן בהוראות והלכות
דלא לבעי סמךין משום
ד"ר תנינא דאמר דבר
תורה א"ר ר' יוחנן
וא"ר ר' יוחנן ד"ר
ברישא וח"ק ר"ה

מ"ט א ע"פ א:

מ"ט א ע"פ א:

מ"ט א ע"פ א:

מ"ט א ע"פ א:

מ"ט א ע"פ א:

מ"ט א ע"פ א:

מ"ט א ע"פ א:

מ"ט א ע"פ א:

מ"ט א ע"פ א:

מ"ט א ע"פ א:

מ"ט א ע"פ א:

מ"ט א ע"פ א:

מ"ט א ע"פ א:

מ"ט א ע"פ א:

מ"ט א ע"פ א:

מ"ט א ע"פ א:

מ"ט א ע"פ א:

מ"ט א ע"פ א:

מ"ט א ע"פ א:

מ"ט א ע"פ א:

מ"ט א ע"פ א:

מ"ט א ע"פ א:

מ"ט א ע"פ א:

מ"ט א ע"פ א:

מ"ט א ע"פ א:

מ"ט א ע"פ א:

מ"ט א ע"פ א:

מ"ט א ע"פ א:

מ"ט א ע"פ א:

מ"ט א ע"פ א:

מ"ט א ע"פ א:

מ"ט א ע"פ א:

מ"ט א ע"פ א:

מ"ט א ע"פ א:

מ"ט א ע"פ א:

מ"ט א ע"פ א:

מ"ט א ע"פ א:

מ"ט א ע"פ א:

מ"ט א ע"פ א:

מ"ט א ע"פ א:

מ"ט א ע"פ א:

מ"ט א ע"פ א:

מ"ט א ע"פ א:

מ"ט א ע"פ א:

מ"ט א ע"פ א:

מ"ט א ע"פ א:

מ"ט א ע"פ א:

מ"ט א ע"פ א:

מ"ט א ע"פ א:

מ"ט א ע"פ א:

מ"ט א ע"פ א:

מה לי חבל בגופו מה לי חבל בממוטו - ממוטו ה"ל למקטו ברשא
שכן דרך כלל מקום בלשון מה לי להקדים הפשוט כדאשכחן
בהמפקד (ב"מ דף לו:) מלאך המוות מה לי הכא מה לי הכא וכן *מה
לי קטולא טלה מה לי קטולא פלגא וכו' וכו' (שם דף סג:) התחא
דלמך רבי ינאי מה לי הן מה לי דמיהן
מה לי דמיהן מה לי הן נמי אמרינן
וי"ל דחבלא שייכא בגוף ספי ופשיטא
לך נקט ברשא חבל בגופו:

דברי הכל חין דיניהן דין - דרבי
אבהו דרבי אבהו פריך
דשמואל ושאר אמוראי סברי דיניהן
דין וז"ל היכי קאמר ד"ה הא אבהו
ברייתא דרבי בר אבא בגמול קמא
(פ"ק דף קי:) דלמך ארבעה שומרין
צריכין כפירה במקלה דליה ליה עירוב
פרשיות ומאן דליה ליה עירוב פרשיות
לא בעי שלשה כדמוכח בשמעתין וי"ל
דרבי אבהו לא משיב לה להיהיא
ברייתא דלא מתניא ב"ר חייא ור'
אשעיא וע"ק דרבי יוחנן איה ליה
בגמול (שם:) דרמי בר חמא וכו' ויש
לקיים אמרי סמוכין רבי יוחנן ויש
דיניהן דין ובהוה"ל (יבמות דף מה)
נמי קאמר רבי יוחנן גר לר"ך שלשה
משפט כתיב ביה וי"ל דאפי' מאן דליה
ליה חין עירוב פרשיות כתוב כאן
בעי שלשה משום דכתיב (ויקרא כד)
משפט אחד יהיה לכם והא דקאמר
הכא מאי קאמר כו' ה"ק אז קאמר
חין עירוב פרשיות כתוב כאן ולכך
לא בעינן מומחין דלא דריש משפט
אחד להאשות האדמות והלכות לגזילות
וחבלות שלשה מנה ליה ופי' קאמר
לעולם קסבר עירוב פרשיות כתוב
כאן וזכרין הוא דבעי מומחין כו'
המ"ל דאפי' חין עירוב פרשיות כתוב
כאן בדין הוא דליבעי ג' מומחין

ממשפט אחד אלא שאיטו רוצה לחזור מדברי המקשה דקאמר אז חין
עירוב פרשיות כתוב כאן לא שמעינן ג' ומומחין ממשפט אחד וז"ל
כי היכי דילפינן דרישה וחקירה ממשפט אחד נילף נמי לענין ג'
ומומחין אפי' מאן דליה ליה עירוב פרשיות וי"ל דמשפט אחד להאשות
דיני ממונות לדיני נפשות קאפי' ולא להאשות דיני ממונות האדרי
דאקרא דלעיל קאי דכתיב (שם) מכה בהמה ואשמה ומכה אדם
יומת וכתיב בהריה משפט אחד וגו' והעד דלקמן (דף מ) בעי גזירה
שה דהיטב היטב ולא ילפינן דיני נפשות מהדדי לענין דרישה וחקירה
מדכח משפט אחד ומיהו ע"כ חין ראייה משום דא"כ תיקשה לרמי בר
חמא אליבא דרבי אבהו ולרבי יוחנן דליה ליה משפט אחד אפי'
להאשות דיני ממונות האדרי אלא אינטיקן היטב מטעם דלקמן
דליכתבינא דרמי בר חמא וז"ל אכתי לענין מומחין מיהא נילף דיני
מומחין גבי גזילות כו"מ דלגבי הכי לא ילפינן דיני ממונות מדיני נפשות
אבל קשה למאן דליה ליה עירוב פרשיות מומחין דכתיב רמי בר חמא גבי
דיני ממונות למ"ל ושמה לענין מומחין חין לעמוד דיני ממונות מדיני
נפשות כיון דכתיב בשלשה וי"ע כל הך מילי דחשיב לקמן בפ' אחד דיני
מומחין (דף לב:) מה בין דיני ממונות לדיני נפשות אמאי לא מאווינן
להו ממשפט אחד יהיה לכם * א"י קסבר עירוב פרשיות כתוב כאן
ליבעי נמי מומחין - מפרש בגמול קמא (ב"ק דף קי):

ליבעי נמי מומחין - תימא דמשמע הכא דממעטין הדיועות
מדכתיב אלהים ובפרק הענין (גיטין דף סה:) ממעט להו
מדכתיב לפניהם ולא לפני עניים ולא לפני הדיועות וי"ל דהתם
ממעטין מלפניהם משום דלפניהם קאי אלהים והכא כולומר לפני
הדיינין המפורשין במקום אחר ומיהו בגיטין (שם*) פירש בקונטרס
משום דקאי אשבעים וקניס הכתיבים בסוף פרשת משפטים שעלו
עמו לר"ב כו' שכן סנהדרין ונראה לפרש דביטול לענין מילי דכפיה
איירי אלא בדין בעלמא והא דמשמע ליה מילי דעשו מלפניהם משום דרשינן לקמן (דף יז) מאיכא חש"ס אלו כלי הדיינין דשייך בהן שימה:
שנאמר

ואין בית דין שקול מסיפין עליהם עוד אחד
הרי כאן עשרים ושלושה. וכמה יהא בעיד
ותהא ראויה לסנהדרין ימאה ועשרים רבי
נחמיה אומר מאתים ושלושים כנגד שרי
עשרות: **גמ' אמר גמ' אבהו מה הן קרנאי**
ממונות גניהו: אמר רבי אבהו מה הן קרנאי
מה הן דיני ממונות גזילות וחבלות אבל
הודאות והלואות לאוצריכא: דאי תנא דיני
ממונות הנה אמינא דאפי' הודאות והלואות
תנא גזילות וחבלות ואי תנא גזילות וחבלות
ולא קרנאי דיני ממונות הנה אמינא הוא הדין
דאפי' הודאות והלואות קרנאי גזילות
וחבלות משום דעיקר ג' דכתיבי בגזילות
וחבלות כתיבי גזילות דכתיב ונקרב בעל
הבית אל האלהים חבלות מה לי חבל בגופו
מה לי חבל בממוטו: אמר מה הן דיני ממונות
גזילות וחבלות אבל הודאות והלואות לא
ורמא: אילמא דלא בעינן שלישה דהאמר
רבי אבהו בשנים שרנו דיני ממונות
לדברי הכל אין דיניהם דין אלא דלא
בעינן מומחין מאי קסבר: אי קסבר *עירוב
פרשיות כתוב כאן ליבעי נמי מומחין ואי
קסבר אי *עירוב פרשיות כתוב כאן שלישה
רמא לי *עירוב קסבר *עירוב פרשיות
כתוב כאן וברין הוא דליבעי נמי מומחין
והאי דלא בעינן מומחין משום דרבי תניא
דאמר רבי תניא *דבר תורה יאחד דיני
ממונות ואחד דיני נפשות ברדישא וברקירה
שנאמר

בגופו בכלל הלכך כהא נמי כתיב ביה וז"ל תנא דיני ממונות הוא
אמינא הך משום דבגווייהו כתב נקט להו ולעולם הוא הדין
לדיני מלוה, להכי תנא דיני ממונות ותנא זמא הן דיני ממונות
גזילות וחבלות למעוטי הודאות והלואות, דאם כן דטולן במשמע
כיון דתנא דיני ממונות נישתוק: **ולפאי** - הלכתא שייכיהו תנא
לדיני מלוה למעוטייהו מאי: **דברי סכל** - לקמן (דף יז) קאי
דלגיני בפסרה ואשמעינן ר' אבהו דבדין טולה מורו דבעינן ג':
פופיין - סמוכין ונטלו רשות מנשיא לזון כדאמרין לקמן בפירקין
(דף יז): **ופאי קסבר** - תנא דין דמעוטייהו: **אי קסבר עירוב**
פרשיות כתיב כאן - דאיכא למאן דלמך בגמול ע"ס (ב"ק דף קי)
שהפרשיות הכתובות באלה המשפטים מעורבותן הן שיש מקרא
כתוב בפרשה זו שאיטו יכול לעמוד בה אלא מפרשה אחרת הוא
בגון *אשר יאמר כי הוא זה' (שמות כג) דילפינן מעיה *תורה במקלת
הטענה ישבע כו' שכתב בשומר חנם, לזו *אשורב חכם קאי, דשומרין
אפי' שלא הודו במקלת חייבין ליבעי, דהודאה מקלת הטענה אפרשה
דלמך כסף טולה קאי (שם) דהתם הוא דבעינן הודאה במקלת ואי לא
מודה כלום חוקה חס טענתה ה"ל כע"ז חמת לא היה יכול זה' להעני פניו
נגד עולמו' לא הליהי' הלכך אפי' שבעה לא בעי, אבל בפירקין
דליכא גמילות חסדים מע"ז פניו וספר הכל ובעי שבעה, והאי תנא
דמתניתין אי סבירא ליה נמי דהאי *אשר יאמר כי הוא זה' בהלואה
מחשבי הרי גמרא *אלהים' כהאי קרא דמשמע מומחין לזון שררה
ורבנות כדמחזיקין ראה נהודין אלהים לפרעה (שם ז) לשון רבנות
וליבעי מומחין: **ואי קסבר** - דהאי קרא לאו כהלואה משמע: שלשה
מגן - בהלואה הא מחלתא *אלהים' נפקא לן לקמן (דף ג:) *ואלהים'
בהלואה לא כתיב: **משום דר' תניא** - ותקראת דרבנן הוא: כדרישא
וקניס - לר"ך לבדוק את העדים כתיב יום באתו שעה הלוה:
שנאמר

בגופו בכלל הלכך כהא נמי כתיב ביה וז"ל תנא דיני ממונות הוא
אמינא הך משום דבגווייהו כתב נקט להו ולעולם הוא הדין
לדיני מלוה, להכי תנא דיני ממונות ותנא זמא הן דיני ממונות
גזילות וחבלות למעוטי הודאות והלואות, דאם כן דטולן במשמע
כיון דתנא דיני ממונות נישתוק: **ולפאי** - הלכתא שייכיהו תנא
לדיני מלוה למעוטייהו מאי: **דברי סכל** - לקמן (דף יז) קאי
דלגיני בפסרה ואשמעינן ר' אבהו דבדין טולה מורו דבעינן ג':
פופיין - סמוכין ונטלו רשות מנשיא לזון כדאמרין לקמן בפירקין
(דף יז): **ופאי קסבר** - תנא דין דמעוטייהו: **אי קסבר עירוב**
פרשיות כתיב כאן - דאיכא למאן דלמך בגמול ע"ס (ב"ק דף קי)
שהפרשיות הכתובות באלה המשפטים מעורבותן הן שיש מקרא
כתוב בפרשה זו שאיטו יכול לעמוד בה אלא מפרשה אחרת הוא
בגון *אשר יאמר כי הוא זה' (שמות כג) דילפינן מעיה *תורה במקלת
הטענה ישבע כו' שכתב בשומר חנם, לזו *אשורב חכם קאי, דשומרין
אפי' שלא הודו במקלת חייבין ליבעי, דהודאה מקלת הטענה אפרשה
דלמך כסף טולה קאי (שם) דהתם הוא דבעינן הודאה במקלת ואי לא
מודה כלום חוקה חס טענתה ה"ל כע"ז חמת לא היה יכול זה' להעני פניו
נגד עולמו' לא הליהי' הלכך אפי' שבעה לא בעי, אבל בפירקין
דליכא גמילות חסדים מע"ז פניו וספר הכל ובעי שבעה, והאי תנא
דמתניתין אי סבירא ליה נמי דהאי *אשר יאמר כי הוא זה' בהלואה
מחשבי הרי גמרא *אלהים' כהאי קרא דמשמע מומחין לזון שררה
ורבנות כדמחזיקין ראה נהודין אלהים לפרעה (שם ז) לשון רבנות
וליבעי מומחין: **ואי קסבר** - דהאי קרא לאו כהלואה משמע: שלשה
מגן - בהלואה הא מחלתא *אלהים' נפקא לן לקמן (דף ג:) *ואלהים'
בהלואה לא כתיב: **משום דר' תניא** - ותקראת דרבנן הוא: כדרישא
וקניס - לר"ך לבדוק את העדים כתיב יום באתו שעה הלוה:
שנאמר

בגופו בכלל הלכך כהא נמי כתיב ביה וז"ל תנא דיני ממונות הוא
אמינא הך משום דבגווייהו כתב נקט להו ולעולם הוא הדין
לדיני מלוה, להכי תנא דיני ממונות ותנא זמא הן דיני ממונות
גזילות וחבלות למעוטי הודאות והלואות, דאם כן דטולן במשמע
כיון דתנא דיני ממונות נישתוק: **ולפאי** - הלכתא שייכיהו תנא
לדיני מלוה למעוטייהו מאי: **דברי סכל** - לקמן (דף יז) קאי
דלגיני בפסרה ואשמעינן ר' אבהו דבדין טולה מורו דבעינן ג':
פופיין - סמוכין ונטלו רשות מנשיא לזון כדאמרין לקמן בפירקין
(דף יז): **ופאי קסבר** - תנא דין דמעוטייהו: **אי קסבר עירוב**
פרשיות כתיב כאן - דאיכא למאן דלמך בגמול ע"ס (ב"ק דף קי)
שהפרשיות הכתובות באלה המשפטים מעורבותן הן שיש מקרא
כתוב בפרשה זו שאיטו יכול לעמוד בה אלא מפרשה אחרת הוא
בגון *אשר יאמר כי הוא זה' (שמות כג) דילפינן מעיה *תורה במקלת
הטענה ישבע כו' שכתב בשומר חנם, לזו *אשורב חכם קאי, דשומרין
אפי' שלא הודו במקלת חייבין ליבעי, דהודאה מקלת הטענה אפרשה
דלמך כסף טולה קאי (שם) דהתם הוא דבעינן הודאה במקלת ואי לא
מודה כלום חוקה חס טענתה ה"ל כע"ז חמת לא היה יכול זה' להעני פניו
נגד עולמו' לא הליהי' הלכך אפי' שבעה לא בעי, אבל בפירקין
דליכא גמילות חסדים מע"ז פניו וספר הכל ובעי שבעה, והאי תנא
דמתניתין אי סבירא ליה נמי דהאי *אשר יאמר כי הוא זה' בהלואה
מחשבי הרי גמרא *אלהים' כהאי קרא דמשמע מומחין לזון שררה
ורבנות כדמחזיקין ראה נהודין אלהים לפרעה (שם ז) לשון רבנות
וליבעי מומחין: **ואי קסבר** - דהאי קרא לאו כהלואה משמע: שלשה
מגן - בהלואה הא מחלתא *אלהים' נפקא לן לקמן (דף ג:) *ואלהים'
בהלואה לא כתיב: **משום דר' תניא** - ותקראת דרבנן הוא: כדרישא
וקניס - לר"ך לבדוק את העדים כתיב יום באתו שעה הלוה:
שנאמר

בגופו בכלל הלכך כהא נמי כתיב ביה וז"ל תנא דיני ממונות הוא
אמינא הך משום דבגווייהו כתב נקט להו ולעולם הוא הדין
לדיני מלוה, להכי תנא דיני ממונות ותנא זמא הן דיני ממונות
גזילות וחבלות למעוטי הודאות והלואות, דאם כן דטולן במשמע
כיון דתנא דיני ממונות נישתוק: **ולפאי** - הלכתא שייכיהו תנא
לדיני מלוה למעוטייהו מאי: **דברי סכל** - לקמן (דף יז) קאי
דלגיני בפסרה ואשמעינן ר' אבהו דבדין טולה מורו דבעינן ג':
פופיין - סמוכין ונטלו רשות מנשיא לזון כדאמרין לקמן בפירקין
(דף יז): **ופאי קסבר** - תנא דין דמעוטייהו: **אי קסבר עירוב**
פרשיות כתיב כאן - דאיכא למאן דלמך בגמול ע"ס (ב"ק דף קי)
שהפרשיות הכתובות באלה המשפטים מעורבותן הן שיש מקרא
כתוב בפרשה זו שאיטו יכול לעמוד בה אלא מפרשה אחרת הוא
בגון *אשר יאמר כי הוא זה' (שמות כג) דילפינן מעיה *תורה במקלת
הטענה ישבע כו' שכתב בשומר חנם, לזו *אשורב חכם קאי, דשומרין
אפי' שלא הודו במקלת חייבין ליבעי, דהודאה מקלת הטענה אפרשה
דלמך כסף טולה קאי (שם) דהתם הוא דבעינן הודאה במקלת ואי לא
מודה כלום חוקה חס טענתה ה"ל כע"ז חמת לא היה יכול זה' להעני פניו
נגד עולמו' לא הליהי' הלכך אפי' שבעה לא בעי, אבל בפירקין
דליכא גמילות חסדים מע"ז פניו וספר הכל ובעי שבעה, והאי תנא
דמתניתין אי סבירא ליה נמי דהאי *אשר יאמר כי הוא זה' בהלואה
מחשבי הרי גמרא *אלהים' כהאי קרא דמשמע מומחין לזון שררה
ורבנות כדמחזיקין ראה נהודין אלהים לפרעה (שם ז) לשון רבנות
וליבעי מומחין: **ואי קסבר** - דהאי קרא לאו כהלואה משמע: שלשה
מגן - בהלואה הא מחלתא *אלהים' נפקא לן לקמן (דף ג:) *ואלהים'
בהלואה לא כתיב: **משום דר' תניא** - ותקראת דרבנן הוא: כדרישא
וקניס - לר"ך לבדוק את העדים כתיב יום באתו שעה הלוה:
שנאמר

בגופו בכלל הלכך כהא נמי כתיב ביה וז"ל תנא דיני ממונות הוא
אמינא הך משום דבגווייהו כתב נקט להו ולעולם הוא הדין
לדיני מלוה, להכי תנא דיני ממונות ותנא זמא הן דיני ממונות
גזילות וחבלות למעוטי הודאות והלואות, דאם כן דטולן במשמע
כיון דתנא דיני ממונות נישתוק: **ולפאי** - הלכתא שייכיהו תנא
לדיני מלוה למעוטייהו מאי: **דברי סכל** - לקמן (דף יז) קאי
דלגיני בפסרה ואשמעינן ר' אבהו דבדין טולה מורו דבעינן ג':
פופיין - סמוכין ונטלו רשות מנשיא לזון כדאמרין לקמן בפירקין
(דף יז): **ופאי קסבר** - תנא דין דמעוטייהו: **אי קסבר עירוב**
פרשיות כתיב כאן - דאיכא למאן דלמך בגמול ע"ס (ב"ק דף קי)
שהפרשיות הכתובות באלה המשפטים מעורבותן הן שיש מקרא
כתוב בפרשה זו שאיטו יכול לעמוד בה אלא מפרשה אחרת הוא
בגון *אשר יאמר כי הוא זה' (שמות כג) דילפינן מעיה *תורה במקלת
הטענה ישבע כו' שכתב בשומר חנם, לזו *אשורב חכם קאי, דשומרין
אפי' שלא הודו במקלת חייבין ליבעי, דהודאה מקלת הטענה אפרשה
דלמך כסף טולה קאי (שם) דהתם הוא דבעינן הודאה במקלת ואי לא
מודה כלום חוקה חס טענתה ה"ל כע"ז חמת לא היה יכול זה' להעני פניו
נגד עולמו' לא הליהי' הלכך אפי' שבעה לא בעי, אבל בפירקין
דליכא גמילות חסדים מע"ז פניו וספר הכל ובעי שבעה, והאי תנא
דמתניתין אי סבירא ליה נמי דהאי *אשר יאמר כי הוא זה' בהלואה
מחשבי הרי גמרא *אלהים' כהאי קרא דמשמע מומחין לזון שררה
ורבנות כדמחזיקין ראה נהודין אלהים לפרעה (שם ז) לשון רבנות
וליבעי מומחין: **ואי קסבר** - דהאי קרא לאו כהלואה משמע: שלשה
מגן - בהלואה הא מחלתא *אלהים' נפקא לן לקמן (דף ג:) *ואלהים'
בהלואה לא כתיב: **משום דר' תניא** - ותקראת דרבנן הוא: כדרישא
וקניס - לר"ך לבדוק את העדים כתיב יום באתו שעה הלוה:
שנאמר

בגופו בכלל הלכך כהא נמי כתיב ביה וז"ל תנא דיני ממונות הוא
אמינא הך משום דבגווייהו כתב נקט להו ולעולם הוא הדין
לדיני מלוה, להכי תנא דיני ממונות ותנא זמא הן דיני ממונות
גזילות וחבלות למעוטי הודאות והלואות, דאם כן דטולן במשמע
כיון דתנא דיני ממונות נישתוק: **ולפאי** - הלכתא שייכיהו תנא
לדיני מלוה למעוטייהו מאי: **דברי סכל** - לקמן (דף יז) קאי
דלגיני בפסרה ואשמעינן ר' אבהו דבדין טולה מורו דבעינן ג':
פופיין - סמוכין ונטלו רשות מנשיא לזון כדאמרין לקמן בפירקין
(דף יז): **ופאי קסבר** - תנא דין דמעוטייהו: **אי קסבר עירוב**
פרשיות כתיב כאן - דאיכא למאן דלמך בגמול ע"ס (ב"ק דף קי)
שהפרשיות הכתובות באלה המשפטים מעורבותן הן שיש מקרא
כתוב בפרשה זו שאיטו יכול לעמוד בה אלא מפרשה אחרת הוא
בגון *אשר יאמר כי הוא זה' (שמות כג) דילפינן מעיה *תורה במקלת
הטענה ישבע כו' שכתב בשומר חנם, לזו *אשורב חכם קאי, דשומרין
אפי' שלא הודו במקלת חייבין ליבעי, דהודאה מקלת הטענה אפרשה
דלמך כסף טולה קאי (שם) דהתם הוא דבעינן הודאה במקלת ואי לא
מודה כלום חוקה חס טענתה ה"ל כע"ז חמת לא היה יכול זה' להעני פניו
נגד עולמו' לא הליהי' הלכך אפי' שבעה לא בעי, אבל בפירקין
דליכא גמילות חסדים מע"ז פניו וספר הכל ובעי שבעה, והאי תנא
דמתניתין אי סבירא ליה נמי דהאי *אשר יאמר כי הוא זה' בהלואה
מחשבי הרי גמרא *אלהים' כהאי קרא דמשמע מומחין לזון שררה
ורבנות כדמחזיקין ראה נהודין אלהים לפרעה (שם ז) לשון רבנות
וליבעי מומחין: **ואי קסבר** - דהאי קרא לאו כהלואה משמע: שלשה
מגן - בהלואה הא מחלתא *אלהים' נפקא לן לקמן (דף ג:) *ואלהים'
בהלואה לא כתיב: **משום דר' תניא** - ותקראת דרבנן הוא: כדרישא
וקניס - לר"ך לבדוק את העדים כתיב יום באתו שעה הלוה:
שנאמר

בגופו בכלל הלכך כהא נמי כתיב ביה וז"ל תנא דיני ממונות הוא
אמינא הך משום דבגווייהו כתב נקט להו ולעולם הוא הדין
לדיני מלוה, להכי תנא דיני ממונות ותנא זמא הן דיני ממונות
גזילות וחבלות למעוטי הודאות והלואות, דאם כן דטולן במשמע
כיון דתנא דיני ממונות נישתוק: **ולפאי** - הלכתא שייכיהו תנא
לדיני מלוה למעוטייהו מאי: **דברי סכל** - לקמן (דף יז) קאי
דלגיני בפסרה ואשמעינן ר' אבהו דבדין טולה מורו דבעינן ג':
פופיין - סמוכין ונטלו רשות מנשיא לזון כדאמרין לקמן בפירקין
(דף יז): **ופאי קסבר** - תנא דין דמעוטייהו: **אי קסבר עירוב**
פרשיות כתיב כאן - דאיכא למאן דלמך בגמול ע"ס (ב"ק דף קי)
שהפרשיות הכתובות באלה המשפטים מעורבותן הן שיש מקרא
כתוב בפרשה זו שאיטו יכול לעמוד בה אלא מפרשה אחרת הוא
בגון *אשר יאמר כי הוא זה' (שמות כג) דילפינן מעיה *תורה במקלת
הטענה ישבע כו' שכתב בשומר חנם, לזו *אשורב חכם קאי, דשומרין
אפי' שלא הודו במקלת חייבין ליבעי, דהודאה מקלת הטענה אפרשה
דלמך כסף טולה קאי (שם) דהתם הוא דבעינן הודאה במקלת ואי לא
מודה כלום חוקה חס טענתה ה"ל כע"ז חמת לא היה יכול זה' להעני פניו
נגד עולמו' לא הליהי' הלכך אפי' שבעה לא בעי, אבל בפירקין
דליכא גמילות חסדים מע"ז פניו וספר הכל ובעי שבעה, והאי תנא
דמתניתין אי סבירא ליה נמי דהאי *אשר יאמר כי הוא זה' בהלואה
מחשבי הרי גמרא *אלהים' כהאי קרא דמשמע מומחין לזון שררה
ורבנות כדמחזיקין ראה נהודין אלהים לפרעה (שם ז) לשון רבנות
וליבעי מומחין: **ואי קסבר** - דהאי קרא לאו כהלואה משמע: שלשה
מגן - בהלואה הא מחלתא *אלהים' נפקא לן לקמן (דף ג:) *ואלהים'
בהלואה לא כתיב: **משום דר' תניא** - ותקראת דרבנן הוא: כדרישא
וקניס - לר"ך לבדוק את העדים כתיב יום באתו שעה הלוה:
שנאמר

בגופו בכלל הלכך כהא נמי כתיב ביה וז"ל תנא דיני ממונות הוא
אמינא הך משום דבגווייהו כתב נקט להו ולעולם הוא הדין
לדיני מלוה, להכי תנא דיני ממונות ותנא זמא הן דיני ממונות
גזילות וחבלות למעוטי הודאות והלואות, דאם כן דטולן במשמע
כיון